

on. Dette er i overensstemmelse med, hvad folketingets ombudsmand har givet udtryk for over for socialministeriet.

Om retningslinierne for disse indgreb henvises til socialministeriets bekendtgørelse nr. 199 af 29. marts 1976 om magtanvendelse, isolation, sikrede afdelinger, fratagelse af besøgsret og brevkontrol i døgninstitutioner for børn og unge og socialministeriets bekendtgørelse nr. 505 af 19. september 1977 om magtanvendelse, isolation og lukket afdeling m. v. i særforsorgens institutioner samt om klageadgangen under forsorgsudøvelsen.

Socialministeriet finder det ikke muligt i lovteksten at angive de kriterier, der skal være afgørende for, i hvilket omfang disse foranstaltninger kan iværksættes, men vil i forbindelse med udfærdigelsen af de administrative forskrifter i tilslutning til loven imidlertid tage de nævnte bekendtgørelser op til revision.

I øvrigt sker der med dette lovforslag den ændring, at flytning fra en åben til en lukket afdeling vil kunne indbringes for den sociale ankestyrelse, jfr. bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 2

Efter de gældende regler kan spørgsmål om optagelse i institution under amtskommunerne som hovedregel indbringes for socialstyrelsen som tilsynsmyndighed. Forslaget er en følge af ændringsforslagene i nr. 12, 13 og 16, hvorved der tillægges amtskommunens social- og sundhedsudvalg kompetence til at træffe afgørelse om optagelse på de i §§ 91, 95a, 101 og 112 nævnte institutioner. Med forslaget skabes der overensstemmelse med reglerne for klageadgang ved optagelse på kommunale institutioner, således at de almindelige ankeinstanser i den sociale lovgivning for begge institutions-typers vedkommende bliver klageinstans vedrørende beslutning om optagelse i institution. I denne forbindelse bemærkes, at flytning mellem de forskellige institutionsformer må betragtes som »udskrivning« fra en institution og optagelse på en anden institution, f. eks. i forbindelse med flytning fra åben til lukket afdeling, med den konsekvens, at afgørelsen vil kunne indbringes for den sociale ankestyrelse.

I overensstemmelse med det almindelige princip i den sociale lovgivning om, at der ikke fastsættes frist for indbringelse af klage i første instans, er der ikke fastsat nogen tidsfrist for indbringelse af social- og sundhedsudvalgets afgørelser for ankestyrelsen.

Til nr. 3

Den almindelige rådgivning, herunder også til de af særforsorgen i dag omfattede klientgrupper, skal som hidtil varetages af det sociale udvalg i opholdskommunen med forøden bistand fra amtskommunens socialcenter, jfr. bilstandslovens §§ 28 og 29. Over for særforsorgsklientelet vil der dog fortsat være behov for specialrådgivning om dette klientels særlige problemer, herunder såvel til klienter på institution som til klienter uden for institution, herunder bl. a. i form af hjemmevejledningsordninger. Med forslaget præciseres det derfor – i overensstemmelse med forslag i betænkningen om særforsorgens udlægning – at denne *specialrådgivning* skal opretholdes som et *led i socialcentrets virksomhed*.

Denne specialrådgivning vil enten kunne være placeret på og udgå fra socialcentret eller – som det i dag på tilsvarende måde også i vidt omfang er gennemført for så vidt angår socialrådgivning inden for sygehusvæsenet – være placeret på og udgå fra vedkommende specialinstitution. Rådgivningen får således opgaver med hensyn til institutionsklientelet, men også udgående opgaver i samarbejde med det sociale udvalg i opholdskommunen med hensyn til bistand til klienter uden for institutionen samt til vedkommende kommune vedrørende disse klienter.

Til nr. 4

Med forslaget opretholdes de eksisterende landsomfattende specielle konsulentordninger for blinde, døve, tunghøre og vanføre i statsligt regie. Samtidig sikres landsomfattende specialkonsulentbistand til åndssvage.

Forslaget har været forhandlet med bl. a. De samvirkende Invalideorganisationer, der har lagt afgørende vægt på nødvendigheden af fortsat at sikre tilknytningen til vedkommende handicaporganisationers særlige ekspertise med hensyn til de enkelte handicapgruppers særlige problemer. Der vil blive fastsat nærmere retningslinier for samarbejdet mellem kommuner og amtskommune vedrørende rådgivning og vejledning samt om samarbejdet mellem amtskommuner og kommuner og konsulenterne i statsligt regie.

Til nr. 5

Med tilføjelsen i *stk. 1*, præciseres det, at merudgifterne vedrører forsørgelsen, således som det allerede er anført i bemærkningerne til den gældende affattelse af § 48. Endvidere er betegnelsen »handicap« anvendt i stedet for »vedvarende li-